

Sag anlagt den 15. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-134/10)

(2010/C 161/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Nijenhuis og C. Vrignon, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁽¹⁾ og til artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet det ikke har gennemført direktivets artikel 31 korrekt.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har anført tre klagepunkter til støtte for sit søgsmål, hvori den hævder, at den anfægtede nationale lovgivning ikke er forholdsmæssig, navnlig for så vidt angår proceduren og kriterierne for udpegning af de radio- og tv-kanaler, der er omfattet af fordelingsordningen («must carry»).

For det første har Kommissionen gjort gældende, at sagsøgte ikke på klar og forudsigelig måde har fastsat de almenyttige målsætninger, der er nødvendige for tildelingen af denne ordning. TV-radiospredningsorganerne har således ikke mulighed for på forhånd at få kendskab til arten og rækkevidden af de betingelser, der skal opfyldes, og de forsyningsforpligtelser, der påhviler dem.

For det andet har Kommissionen anfægtet såvel den manglende gennemsigtighed for så vidt angår afviklingen af tilladelsesproceduren som den omfattende skønsbeføjelse, som myndighederne råder over, idet den nationale lovgivning synes at pålægge de pågældende organer en pligt til at transmittere samtlige kanaler de tilbyder og ikke blot de kanaler, der forfølger en almenyttig målsætning, samt den diskriminerende virkning af kravet om, at disse organer skal være etableret i Belgien.

For det tredje har Kommissionen gjort gældende, at Kongeriget Belgien har tilsidesat anvendelsesområdet for forsyningspligtdirektivets artikel 31, idet det undergiver transmissionen et krav om, at der skal være et betydeligt antal slutbrugere i kommunikationsnettene.

(¹) EFT L 108, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Târgu-Mureş (Rumænien) den 15. marts 2010 — Daniel Ionel Obreja mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-136/10)

(2010/C 161/26)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Târgu-Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniel Ionel Obreja

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er indførelsen af en miljøafgift i perioden fra 1. juli 2008 til 15. december 2008 ved den omhandlede nationale lovgivning i Rumænien (hasteforordning nr. 50/2008) i overensstemmelse med principperne om toldunion og forbud mod dobbeltbeskatning, som er fastsat i artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF, og tillader disse traktatbestemmelser indførelsen af en miljøafgift med det formål, som er anført af den rumænske lovgiver i præamblen til hasteforordning nr. 50/2008, og som også fremgår af artikel 174 EF ff.: at sikre miljøbeskyttelse gennem iværksættelse af programmer og projekter med henblik på forbedring af luftkvaliteten og overholdelse af de grænseværdier, der er fastsat i fællesskabslovgivningen på området? Mere konkret formuleret: I tilfælde af, at der i en medlemsstat i Den Europæiske Union indføres en miljøafgift, der opkræves ved den første registrering af nye eller brugte motorkøretøjer, som er indført fra en anden medlemsstat til den førstnævnte medlemsstat, kan der da i medfør af bestemmelserne i artikel 174 EF ff. ses bort fra artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF?

- 2) Såfremt et sådant motorkøretøj er blevet pålagt en tilsvarende afgift, dvs. en miljøafgift (med samme begrebsmæssige indhold og samme formål, dvs. med henblik på beskyttelse af miljøet i overensstemmelse med principperne og formålene i artikel 174 EF ff.) i en medlemsstat, er det da muligt at pålægge en sådan miljøafgift med samme formål som dem, der fremgår af i artikel 174 EF ff., i forbindelse med den første registrering i en anden medlemsstat, selv om køretøjet allerede forudgående er blevet pålagt en miljøafgift i en anden medlemsstat?
- 3) Såfremt et sådant motorkøretøj derimod ikke er blevet pålagt en miljøafgift i en anden medlemsstat (fordi den pågældende afgift ikke findes eller af andre årsager), men der ved den efterfølgende registrering i en anden medlemsstat, eksempelvis Rumænien, hvor en sådan afgift opkræves, pålægges miljøafgift i forbindelse med den første registrering i den pågældende stat, foreligger der da en tilsidesættelse af principperne om toldunion og [forbud mod] indirekte beskyttelse af indenlandske varer som omhandlet i artikel 23 EF, 25 EF og 90 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 17. marts 2010 — Greenstar-Kanzi Europe NV mod Jean Hustin og Jo Goossens

(Sag C-140/10)

(2010/C 161/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Greenstar-Kanzi Europe NV

Kassationsindstævnte: Jean Hustin og Jo Goossens

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 94 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse⁽¹⁾, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 873/2004⁽²⁾ af 29. april 2004, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 1-3, artikel 16, 27 og 104 i forordning nr. 2100/94, fortolkes således, at indehaveren eller licenstagere kan indlede søgsmål om krænkelse mod enhver, der foretager handlinger i forhold til det materiale, som en licenstagere har solgt eller overdraget denne, når de begrænsninger, som i tilfælde af salg af dette

materiale blev betinget i licensaftalen mellem licenstagere og indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen, ikke overholdes?

- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende, er det da af betydning ved efterprøvelsen af denne tilsidesættelse, hvorvidt de, der foretager de ovennævnte handlinger, kendte de i den pågældende licensaftale pålagte begrænsninger, eller behandles som om de havde kendt dem?

⁽¹⁾ EFT L 227, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 162, s. 38.

Sag anlagt den 16. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-141/10)

(2010/C 161/28)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Kreuzschitz og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ samt i henhold til artikel 45-48 TEUF, idet det ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at bringe de bestemmelser, hvorefter bestemte sociale sikringsydelse ikke udbetales til statsborgere fra andre EU-medlemsstater, som er beskæftiget på boreplatforme i Nederlandene, til ophør.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) I den senere tid har Europa-Parlamentet gentagne gange anmodet Kommissionen om oplysninger vedrørende portugisiske statsborgere, der er beskæftiget på boreplatforme på den nederlandske kontinentalsokke og har bopæl i Portugal, men som ikke nyder de samme arbejdsvilkår og samme sociale beskyttelse som de arbejdstagere, der har bopæl i Nederlandene.